

ÁLLÁSPONT

PÁRATLAN OLDAL - LVII. évfolyam, 2. szám, 2013. január 11.

Nyilván többen vagyunk, akikben Bayer Zsolt *Ki ne legyen?* című, a szerzőre jellemzően árnyalt és visszafogott hangú cikke (*Magyar Hírlap*, január 5., 3. o.) indulatot ébreszt.

Ez lenne a műfelháborodás, amit a szerző oly látnokian megjósol, s amire szerinte az a mondat lesz az ok, amiben azt írja, hogy a szilveszteri szigethalmi késelés elkövetői „gyáva, undorító, kártékony állatok”.

Részemről a felháborodás – híve vagyok a pontos fogalmazásnak – nem mű, hanem valódi, igencsak valódi.

Bayer szerint a felháborodás mindenesetre kifizetődőbb és több hasznot hajt, mint szembenézni a tényekkel, amelyek szerinte – sorolja őket tárgyilagosan, higgadtan – a következők: „...a cigányság jelentős része nem alkalmas az együttélésre. Nem alkalmas arra, hogy emberek között éljen. A cigányság ezen része állat, és állatként viselkedik. Akkor és azzal akar üzekedni, akit és ahol meglát. Ha ellenállásba ütközik, gyilkol. Ott és akkor ürít, ahol és amikor rájön. Ha valamiért ebben akadályoztatva érzi magát, gyilkol. Az kell neki, amit meglát. Ha nem kapja meg azonnal, elveszi és gyilkol.” Gondolatmenete kristálytiszt, s felettebb logikus a következtetése, melyben Erdős Virág egy versének tán kissé félreértett kérdésére – „ki ne legyen miközülünk maholnap és ki legyen” – válaszol, maga is líraian: „Legyen minden Oláh Gergő, és éljen velünk boldogan. Az állatok meg ne legyenek. Sehogyan se. Ezt kell megoldani – de azonnal és bárhogyan!”

Hogy a „bárhogyan” Dunába (Tiszába) lövést vagy gázkamrát jelent-e, mint kérdés pillanatnyilag nyitva marad, lehessen majd alkalomadtán azt mondani, hogy a vasárnapi iskolákra gondolt.

Bayer Zsolttal nem érdemes vitatkozni. Azokkal sem, akik hasonlóakat mondanak a sarki kocsmákban és azoknál sokkal elegánsabb helyeken – egyre többen vannak amúgy. Azt sem érdemes megkérdezni, miképp jelenhetett ez meg, Stefka István és Szentesi Zöldi László lapjától nem várhatunk mást. Azt sem (igen ízléstelen is lenne), hogy a tavalyi domonyvölgyi és kaposvári gyilkosságból akkor most ez és ez következik-e a magyarságra nézvést. Azt sem (az is ízléstelen lenne), hogy ha ennek a késelésnek az elkövetői gyáva, undorító, kártékony állatok, akkor mi annak a rablásnak az elkövetője, aki tavaly a Romkert mosdójában megütött egy vendéget, és elvette ötezer forintját, s aki történetesen a mostani késelés egyik áldozata, Sávoly Gergely (mint ezt a *Magyar Hírlapban* is olvashatjuk). De azt már igen, reagál-e erre a markáns, férfias hangra – virtigli náci duma, itt tartunk, egyre ittebben – a kormány, Balog Zoltán, Giró-Szász, Selmeczi, bárki, vagy a Fidesz legközelebbi szülinapi buliján a párt (és momentán az ország) vezetői újra a legnagyobb baráti egyetértésben ölelik-e honfiúi keblükre hű harcostársukat?

Igen, ezt már érdemes.